

14. ΑΣΩΠΙΧΩΙ ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΙ

ΣΤΑΔΙΕΙ

Στρ. α'.

Καφισίων ύδάτων

λαχοῖσαι αἴτε ναίετε καλλίπωλον ἔδραν,

ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαί

Χάριτες Ἐρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,

κλυτ', ἐπεὶ εὐχομαι· σὺν γὰρ ὑμῖν τά τε τερπνὰ καί

τὰ γλυκὲ' ἀνεταί πάντα βροτοῖς,

εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.

οὐδὲ γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ

κοιρανέοντι χοροῦς οὔτε δαίτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι

ἔργων ἐν οὐρανῶ, χρυσότοξον θέμεναι πάρα

Πύθειον Ἀπόλλωνα θρόνους,

αἰέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

Στρ. β'.

ὦ πότνι Ἀγλαΐα

φιλησίμολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου

παῖδες, ἐπακοοῖτε νῦν, Θαλία τε

ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχα

κοῦφα βιβώντα· Λυδῶ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ

ἐν μελέταις τ' αἰείδων ἔμολον,

οὔνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἄ Μινύεια

σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα νῦν δόμον

Φερσεφόνας ἔλθέ, Ἄχῳι, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,

Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ', υἱὸν εἶπης ὅτι οἱ νέαν

κόλποις παρ' εὐδόξοις Πίσας

ἔστεφάνωσε κυδίων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.